

Едвин Суїарев

СКРИВЕНА ЧУЛА

МАЧИЈЕ

како се само протежеш мачко смрти
како предеш на мом крилу и како уплићеш и заплићеш
крупко са крвавим траговима нејасних отисака
исушене змијске коже година

како се грбиш како вребаш како се кочиш пре скока
као се време стиче у теби како зауставља свој дах
и како те љубавнички жели моја изморена крв
која памти стене мезозоика
и антрацитски лед свемира

како се само протежеш мачко смрти
како предеш на мом крилу и како расте трава
како долази ветар и односи све цветове
тамо где зјапи тишина

ОДБЛЕСЦИ

као живот спора је
река
као живот спора је и вечна

нетрајни су само
одблесци
који међу сенкама
жмиркају
нетрајна је њихова поезија

једина могућа поезија

ПЕЈЗАЖ ИЛИ НЕШТО БЕЗ РЕЧИ

поцрнео је дуд
и распрскавају се дудиње
под босим ногама сеоске деце

негде далеко у замагљеном пољу
један побегли коњ цвили

јавор гори
и у круг се врте опрљени анђели
док броде по рубу пропасти

напуштене
незаштићене душе

ГРАНИЧНИ ТРЕНУЦИ

тули светлост
бледи

као да неко струже grubим каменом
фреске са зида древне цркве
као да су плаштаницом прекривене боје
као да луди калуђер у црни туш умаче четкицу
и сенке полако
постају гушће
видљивије и чвршће од правих ствари

смркава се
загрејана земља мирише на орах и вино
а слепи мишеви у косом лету додирују
тајна језерца

НАЈНОВИЈА КОСМОГОНИЈА

сигурно да уопште није било творца

сигурно су ствари постајале саме од себе
само да ли је то постајање
заиста било постајање

или је то просто било укрупњивање
очвршћивање окоштавање згрушавање
дроњци остарелог светла
оронуло распадање ничега

можда смо жртве склерозе
закречења азурних крвних судова

можда је такозвани дух само
сенилно брбљање празнине

НОЋ

са једне стране смркавање
са друге свитање

рана се отвара по рубовима

ми
у средини утихнули
зуримо пред себе

светлости нема

привремени отпадници
поново читамо време
испод спуштених капака

и кожом осећамо
далеки звиждук

клатна или
гиљотине

ДЕФИНИЦИЈА БУГАРСКЕ

овде смо
у границама неоствареног
где
синови окончавају скупљање костију својих предака
а светац и издајник изједначени пирују
на одавно започетој
вечитој свадби

овде смо
пужеви сакривени у кућицу прошлости
бачени на једну пободену но у шта спиралу
осуђени да понављамо заборављене истине
и да не разликујемо прошлост од могуће будућности

и свако је домовина
самом себи
и свако сам у себи умире

БОЖИЋ

још сасвим мало и
родиће се смрт

дуго си је зачињао
дуго је носио у себи

одавно се сви наоколо
о њој брину
види

колевку закуцава гробар
поред ватре седи мајка и шије
погребне пелене
морије доносе дарове

и кржаве капије
се растварају

СЛУШАМ БЛУЗ

слушам блуз
и пишем стихове
у утроби овог света чији излаз личи
на ознојену усну на саксофону

ПОДЕЛА

цврчак у нашем кревету
надпевава самоћу
изниклу из наших спојених тела

грли нас
обавија његов глас
пузи
дивља лоза по уздигнутом стаблу
наше савршено вођене љубави

сигурно смо га измислили
мислим
док пушим
и зури у плафон
а ти одлазиш у купатило

наставља
његов глас да надпевава умируће тренутке
као да их гробар укопава у заборав
ујесен ти ћеш му узети ногу
мислим
а ја ћу му узети мало тело
и тако ћемо на једнаке делове
поделити
цврчка

Са бугарског превео
Велимир Косић